

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

לפני :

כב' השופטת ערמונית מעודד
נציג ציבור (עובדים) מר אברהם קמינסקי
נציגת ציבור (מעסיקים) גב' גילי לזרי

התובעים : 1. אופירה רוזוליו אהרונסון
2. דב אהרונסון

ע"י ב"כ עו"ד איתן כהן (סיוע משפטי)

נגד

הנתבע : המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד רועי הררי

פסק דין

האם החלטת הנתבע שלפיה אין לראות בתובעים כתושבי ישראל בתקופה שמיום 16.12.12 ועד ליום 07.09.21 בדין יסודה? זוהי הסוגיה העומדת להכרעה בהליך זה.

העובדות הרלוונטיות לענייננו¹

1. התובעים הם בני זוג, אזרחים ותושבי ישראל.
2. בין השנים 2008 – 2016 שהו התובעים בארה"ב ועבדו בה. התובעת עבדה כשכירה בחברה ישראלית בשם סיגל טק וונצ'רס 2000 בע"מ (להלן – **סיגל טק**) אשר נוסדה על ידה ועל ידי התובע בשנת 2000 ושימשה כדירקטורית ומנהלת פיתוח עסקי בחברות ישראליות פרטיות וציבוריות.
3. בנוסף, בשנת 2004 ייסדו בני הזוג חברה בשם קיסקן בע"מ (להלן – **קיסקן**) אשר נוהלה על ידי התובע. בשנת 2007 המוצר אותו פיתחה החברה, מקלדת שבתוכה סורק מסמכים, עבר לשלב הייצור והשיווק בשיתוף משקיע מארה"ב ובני הזוג עברו להתגורר שם והקימו את חברת קיסקן האמריקאית, בצירוף משקיעים נוספים,

¹ כפי שעלו מכתבי הטענות, התצהירים, הפרוטוקולים והסיכומים, לרבות המסמכים שהוגשו ביום 21.04.25.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

- כאשר התובעים החזיקו ביחד ב- 30% מהמניות. התובעים הפסיקו את פעילותם בשתי החברות בשנת 2016 או בסמוך לכך.
4. בשנת 2017 רכשו בני הזוג סירת מפרש ויצאו לשייט ברחבי העולם עד לשנת 2019. בין השנים 2019 – 2021 התגוררו התובעים בסירתם בארה"ב עד למכירתה.
 5. במהלך חודש ספטמבר 2021 שבו התובעים למדינת ישראל. בטרם חזרתם, הגישו התובעים בקשה למשרד העלייה והקליטה להכרה בהם כ"תושב חוזר" וזו אושרה.
 6. ביום 09.02.22 שלח הנתבע לתובעת מכתב שלפיו היא הייתה במעמד של תושבת עד ליום 15.12.12 ומיום 08.09.21 ואילך. הודעה דומה נשלחה לתובע ביום 26.04.22.
 7. ההחלטה בדבר מעמדו של התובע ניתנה למעשה כבר ביום 04.01.17 ובעניינה של התובעת כבר ביום 05.09.18.
 8. ביום 04.02.17 הגיש התובע השגה לנתבע על ההחלטה ולאחר שהתבקש להמציא אסמכתאות ואלו לא הוגשו לאחר שליחת תזכורת, הסתיים הטיפול בבקשתו.
 9. ביום 10.08.21 הודיע הנתבע לתובעת כי תשלום קצבת אזרח ותיק הופסק מאחר שהיא אינה תושבת. על החלטה זו לא הוגשה השגה או ערעור לבית הדין.
 10. להשלמת הרקע העובדתי נציין כי מחומר הראיות עולה כי אין זו הפעם הראשונה שבה נשללה התושבות של התובעים, שכן בין השנים 1990 – 1997 או בסמוך לכך חיו התובעים תקופה ממושכת מחוץ לגבולות ישראל.
 11. ביום 07.03.24 התקיימה ישיבת הוכחות במסגרתה העידו התובעים. חקירה משלימה נערכה ביום 18.07.24 בעקבות הגשת ראיות נוספות.
 12. עם הגשת סיכומי הצדדים, הועבר התיק למתן פסק דין.

עיקר טענות הצדדים

13. **לטענת התובעים**, שהייתם מחוץ לגבולות המדינה בין השנים 2008 ל- 2016 הייתה לצרכי עבודה בלבד. בשנת 2016 סיימו התובעים לעבוד והתכוונו לשוב ארצה. בטרם

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

עשו כן, החליטו "להגשים חלום" ורכשו סירה במטרה לצאת לשייט מחוף אל חוף ברחבי העולם.

14. בין השנים 2017 – 2019 טיילו התובעים בעולם והתגוררו בסירה, ללא כתובת קבועה. בעקבות התפרצות מגפת הקורונה בחודש 03/2020, נאלצו התובעים להישאר בארה"ב עד למכירת הסירה בחודש 08/2021 ובחודש 09/2021 חזרו לישראל.

15. במשך כל השנים היה בבעלות בני הזוג בית בישראל בו שהו בעת הגעתם ארצה ובו התגוררו שני ילדיהם, אשר ניהלו חיים מלאים בישראל לרבות שירות צבאי, לימודים באקדמיה והקמת תא משפחתי.

16. התובעים מעולם לא רכשו בית או נכס אחר בארה"ב ולא הייתה להם כל כוונה להשתקע מחוץ לגבולות המדינה וכראיה לכך, הגישו דיווחי מס על הכנסות הן בישראל והן בארה"ב, שילמו דמי ביטוח לאומי ומסרו את כתובתם בישראל לצורך קבלת דברי דואר.

17. התובעת קיבלה קצבת אזרח ותיק לאחר פרישתה ומידי חצי שנה מילאה טופס "אישור חיים" והודיעה לנתבע על שהותה מחוץ לישראל (נספח ד' לתצהיר עדות ראשית).

18. לטענתם, בכל התקופה שבה שהו בחו"ל, לא ניתקה הזיקה שבינם לבין ישראל ולאחר סיום עבודתם, הטיול והאילוצים האובייקטיביים שמנעו מהם לשוב ארצה, הם חזרו לביתם ומשפחתם. לפיכך, טענו כי השהייה בחו"ל הייתה זמנית וארעית ועתרו לביטול החלטת הנתבע.

19. הנתבע טען מנגד, כי דין התביעה להידחות שכן מכלול הראיות בתיק מעיד על כך שבתקופה הרלוונטית לתביעה, יותר מ- 13 שנים, מרכז חייהם של התובעים היה מחוץ לתחומי מדינת ישראל ועל כן התושבות נשללה כדין. בהתאם לדוח ביקורת גבולות שהופק בעניינם, התובעים, אזרחי ארה"ב, שהו פרקי זמן קצרים בישראל, כאשר התובע כמעט ולא ביקר בישראל ואילו התובעת ביקרה לעיתים אולם מרבית הזמן שהתה בחו"ל.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

20. אף על פי שלטענת התובעים הם סיימו את עבודתם כבר בשנת 2016, הם בחרו שלא לשוב ארצה ונשארו בחו"ל לצורך טיול והתגוררו בסירה במשך יותר מ-4 שנים משום ששם היה מרכז חייהם – הן בתקופה בה עבדו והן בתקופה בה הפסיקו לעבוד. הנתבע הדגיש כי ההחלטה שלא לראות בתובעים כתושבי ישראל מסוף שנת 2012 ולא מיום עזיבתם את גבולות המדינה משנת 2008, הייתה לפני משורת הדין.

21. הנתבע הוסיף, כי סיגל טק היא למעשה חברה משפחתית שבבעלות התובעים ואין לה כל פעילות בישראל אלא בחו"ל בלבד. המדובר בחברה ששימשה כ"צינור" להעברת כספים מחו"ל לתובעים, הא ותו לא. כלל ההכנסות של התובעים בשנים הללו צמחו מעבודה בחו"ל, לרבות הכנסות ממכירת נכסים ולא הוכח כי הייתה להם פעילות כלשהי בישראל.

22. אשר ליציאתם לטיול טען הנתבע כי התובעים לא הציגו ראיות באשר לרכישת סירת המפרש, מסמכי התאונה ורכישת סירה חלופית ולא מסמכים באשר למכירת הסירה ו/או כל מסמך הנוגע לטיול. על כן טען כי ניתן להסיק שהתובעים הסתירו מידע מהותי ולא בכדי, שכן מרכז חייהם לא היה בישראל.

23. בסיכומיו הוסיף הנתבע וטען כי הואיל וההחלטה על שלילת התושבות של התובע נשלחה אליו כבר בשנת 2017 והוא בחר שלא להגיש תביעה ואף לא השלים את המסמכים החסרים בהשגה שהגיש לנתבע, הרי שההחלטה בעניינו הפכה חלוטה כ-4 שנים טרם הגשת תביעתו בהליך זה.

ביחס לתובעת הטעים הנתבע כי כבר בחודש 09/2018 נשלחה אליה הודעה שלפיה היא אינה תושבת ישראל ואולם היא בחרה שלא להשיג כנגד החלטה זו ולא הגישה תביעה לבית הדין ולכן ההחלטה הפכה לחלוטה שנה בחודש 09/2019. בנוסף, ביום 10.08.21 נשלח לתובעת מכתב כי תשלום קצבת אזרח ותיק הופסק מאחר שהיא אינה תושבת וגם על החלטה זו היא בחרה שלא לערער.

24. התובעים לא התייחסו להחלטות הנתבע בעניינם בין השנים 2017 – 2021 ולא הסבירו מדוע לא הגישו השגות או תביעות כנגד החלטות אלו בשעתן ויש לזקוף זאת לחובתם בהיותם מיוצגים. לדידו של הנתבע, הימנעותם של התובעים מהגשת תביעה מהווה הודאת בעל דין בנכונותה ועל כן יש לדחות את תביעתם מחמת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

מניעות והתיישנות. זאת ועוד, פניית התובעים להכרה בהם כתושבים חוזרים מעיד על כך שאף לשיטתם הם לא היו תושבי ישראל, שכן רק מי שהפסיק להיות תושב יכול להיחשב כתושב חוזר.

דיון והכרעה

25. חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 אינו מגדיר מי הוא "תושב ישראל" לצורך קבלת זכויות מכוחו. בהתאם לפסיקה, התושבות "נותנת ביטוי לקשר שבין המבוטחים למדינה המבוסס בראש ובראשונה על זיקה טריטוריאלית, ולמחויבות המדינה לתושביה הקבועים ולסיפוק צרכיהם הסוציאליים" (עב"ל (ארצי) 34169-04-19 ז'ק ברנע - המוסד לביטוח לאומי (09.03.20)).

26. על מנת להיחשב כתושב ישראל, על המבוטח להוכיח כי מרכז חייו הוא בישראל וזאת באמצעות בחינת "מירב הזיקות", כפי שסוכם בעב"ל (ארצי) 46375-09-17 סלומון כהן - המוסד לביטוח לאומי (18.03.19):

"למבחן זה נקבע שני היבטים: ההיבט האובייקטיבי, הבוחן היכן מצויות מירב הזיקות של האדם מבחינה פיסית, וההיבט הסובייקטיבי, הבוחן את כוונתו של האדם ואת אופן ראייתו על מרכז חייו (עב"ל 28253-02-12 שמואל שפינט - המוסד לביטוח לאומי (18.06.2013)). היבטים אלה יש לבחון לאור כלל הנסיבות העובדתיות, ובכלל זה זמן שהייה בישראל לתקופה הרלוונטית, קיומם של נכסים בישראל, מקום המגורים הפיזי, מקום בו מתגוררת משפחתו של האדם, אופי המגורים, קשרים קהילתיים וחברתיים, מקום עיסוקו והשתכרותו, מקום האינטרסים הכלכליים, מקום פעילותו או חברותו של האדם בארגונים או מוסדות, מייצגים של האדם עצמו אשר יש בהם כדי ללמד על כוונותיו ומטרת השהייה מחוץ לישראל (עב"ל 363/09 עבדאללה חנין צלאח עזה - המוסד לביטוח לאומי (13.03.2011)). עוד נקבע בפסיקה כי מגורים מחוץ לישראל לתקופה ממושכת, מסיבות אישיות, שוללים את המעמד של תושבות בישראל. מכאן שמקום המגורים של אדם הוא אחד הסימנים העיקריים להיותו תושב באותו מקום (עב"ל 190/99 שמשון רחמיאן - המוסד לביטוח לאומי, לו(2001) 548 (2001)).

אשר לנטל ההוכחה הנדרש להוכחת תושבות נקבע כי הוא צריך להיקבע על פי המצב עובר לתקופה הנתבעת הרלבנטית. כלומר, אם לפני התקופה

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

הרלבנטיות היה המבוטח תושב ישראל, הרי שחובת ההוכחה תוטל על כתפי המוסד להראות כי העתיק את מרכז חייו אל מחוץ לתחומי מדינת ישראל בתקופה הרלבנטית; אולם, במקרה שבו לפני התקופה הרלבנטית לא היה המבוטח תושב ישראל, עליו יוטל נטל ההוכחה להראות כי שב להתגורר בתחומי מדינת ישראל בתקופה הרלבנטית (עב"ל 470/08 עלאן אינאס - המוסד לביטוח לאומי (18.8.09); וראו גם עב"ל 113/10 סלאמה עאישה - המוסד לביטוח לאומי (8.5.11), בפסקה 9 וההפניות שם).

27. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים ואת הראיות שנפרשו לפנינו, הגענו לכלל מסקנה כי מרכז חייהם של התובעים בתקופה מושא ההליך לא היה בישראל ולפיכך אין מנוס מדחיית תביעתם, כפי שיפורט להלן.

28. כהערה מקדמית נציין כי הנתבע טען להתיישנות ומניעות לראשונה בסיכומי הטענות. משהגענו למסקנה כי דין התביעה להידחות לגופה ולנוכח עיתוי העלאת טענת הנתבע, לא מצאנו להידרש אליה.

29. התובעים מבקשים לבסס את זיקתם לישראל על יסוד הנימוקים הבאים: הם בעלי נכס בישראל ולא בארה"ב וילדיהם המשיכו להתגורר בארץ; לאורך כל השנים הם שילמו דמי ביטוח לאומי והגישו הצהרות הון לרשות המיסים; היעדרותם מהארץ נבעה בחלקה מאילוץ וזאת בשל מגיפת הקורונה אשר מנעה את שובם ארצה. לטענתם, הם מעולם לא התכוונו להשתקע מחוץ לישראל וראו את מרכז חייהם בארץ.

30. אשר להיבט האובייקטיבי - לא שוכנענו כי מרכז חייהם של התובעים היה בישראל. ראשית, התובעים אמנם טענו כי הם עברו להתגורר בארה"ב לתקופה ארעית וזמנית בשל צרכי עבודתם בלבד ואולם אין חולק כי הם שהו פרק זמן ניכר נוסף בחו"ל (בין 5 ל-6 שנים) שלא לצרכי עבודה אלא לצורך טיול (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 3 ש' 1-3, 16-21).

31. לגרסת התובעים, לאחר הפסקת פעילותם העסקית בארה"ב ובהגיעם לגיל פרישה, הם החליטו להמשיך את שהייתם מחוץ לגבולות המדינה ולצאת לטיול ולשם כך מכרו את מטלטליהם ורכשו סירת מפרש. לטענתם, הטיול התארך עקב סערה שפקדה אותם אשר אילצה אותם לרכוש סירה חדשה ובנוסף, השיהוי בחזרתם

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

לישראל בתום הטיול היה בעקבות מגיפת הקורונה והצורך במכירת הסירה שנקנתה מכל חסכוניותיהם (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 1 ש' 35-30; עמ' 3 ש' 35-33).

32. התובעים לא הגישו ראיות כלשהן הנוגעות למועד רכישת הסירה, מכירתה ופרק הזמן שבו נוצרה מניעות מוחלטת לשוב ארצה עקב מגיפת הקורונה (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 15 ש' 3-8). חרף האמור, אף אם נקבל את גרסתם על יסוד עדותם אשר הייתה מהימנה בעיננו, הרי שלנוכח פרק הזמן המשמעותי שבו שהו מחוץ לישראל שלא לצרכי עבודה, אזי לא ניתן "לנתק" את פרק הזמן שבו טיילו מפרק הזמן הכולל שבו שהו בחו"ל.

לשון אחר – שהותם של התובעים בחו"ל לא הייתה רק לצורך עבודה אלא הייתה גם למטרות בילוי והנאה. בהתאם לפסיקה, מגורים בחו"ל לתקופה כה ממושכת כבענייננו מסיבות אישיות, שוללים את המעמד של תושבות בישראל שכן מקום המגורים של אדם הוא אחד הסימנים העיקריים להיותו תושב. ודוק, אין המדובר ביציאה ארעית מהארץ למטרת טיול כפי שנפסק בעב"ל 273/03 **נעמי דוידי - המוסד לביטוח לאומי** (27.06.24). המדובר בשהייה נוספת, ארוכה וממושכת, בהמשך ישיר לשהייתם בחו"ל לצרכי עבודה, שיש בה כדי להצביע על כך שמרכז החיים שלהם באותן השנים היה מחוץ לישראל.

33. **שנית**, בהתאם להלכה הפסוקה בעלות על דירת מגורים בישראל או היעדר בעלות בנכס מחוץ לגבולות ישראל, אינה מלמדת בהכרח על זיקה לישראל (עב"ל (ארצי) 386-99 **אילנה דונייבסקי - המוסד לביטוח לאומי**, פד"ע לז(2002) 696 (2002)). מעדות התובעים עלה כי במהלך שהותם בארה"ב, הם רכשו סירת מפרש לצורך הטיול אותו תיכננו עם פרישתם מהעבודה מ"**פחות או יותר כל החסכוניות**" שלהם (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 10 ש' 12-14). משכך, בניגוד לטענות בכתבי התביעה כי לא רכשו בית ו/או נכסים בחו"ל, הרי שהחל משנת 2017 היה בידי התובעים נכס יקר ערך שאף היווה, לגרסתם, גורם שעיקב את חזרתם לישראל בשל הקושי במכירתו.

34. **שלישית**, בהיבט הכלכלי, לאורך כל שהותם מחוץ לגבולות ישראל מסרו התובעים הצהרות מס בישראל ובארה"ב ושילמו דמי ביטוח לאומי (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 4 ש' 33-35, עמ' 5 ש' 20-22, ראו מסמכים שהוגשו לתיק ביום 21.03.24).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

התמורה בגין עבודתם התקבלה מחברת סיגל טק והופקדה בחשבונות הבנק בישראל וזאת עד לשנת 2017. החל משנה זו, לא הועברו משכורות לבנק בישראל (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 2 ש' 1-6, עמ' 5 ש' 30-37).

35. אשר לעבודת התובעת: התובעת הצהירה כי עבדה כשכירה בחברת סיגל טק שהוקמה בישראל ונתנה שירותי ייעוץ לחברות ישראליות ולקחה גם חלק בדירקטוריונים בחברות שונות (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 11 ש' 1-16, עמ' 13 ש' 10-8). כראיה לאמור, הגישה התובעת 4 חשבוניות לשנים 2012 – 2015 שהופקו עבור חברת "אלטק בע"מ" בגין "ישיבות דירקטוריון/ועדת ביקורת ושכר דירקטורים" וכן מספר דפי חשבון עו"ש ע"ש חברת סיגל טק בע"מ (ראו הודעה מיום 21.03.24).

36. התובעת העידה כי היא טסה לישראל לצורך עבודתה "כמעט 4 פעמים בשנה" (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 11 ש' 16) וכי עבודתה בוצעה גם בארץ וגם בחו"ל (פרוטוקול 18.07.24, עמ' 13 ש' 11-17). כשנשאלה, ביחס לדוחות המס שהוגשו, מהו סכום ההכנסות בחברת סיגל טק ומהו סכום ההכנסות שקיבלו מארה"ב השיבה כי היא אינה יודעת לפרט (פרוטוקול 18.07.24, עמ' 1 ש' 28 ואילך, עמ' 5 ש' 1-20). התובעת הסבירה, ביחס לסעיף "הכנסות מחו"ל" שהתייחס להכנסות שלה ושל התובע, כי הוא הרוויח פי 3 ממנה וכי ההכנסות הללו נבעו מ"דמי ייעוץ שנמשכו מהחברה האמריקאית" (פרוטוקול 18.07.24, עמ' 3 ש' 33 ואילך, עמ' 5 ש' 21-24). לשאלה האם ההכנסות שהופקדו לחשבון הבנק בישראל היו בעבור עבודות שביצעה בישראל או בחו"ל, השיבה שאינה יודעת לפרט (פרו' 18.07.24 עמ' 14 ש' 22-24).

37. הנה כי כן, במסגרת עבודתה נדרשה התובעת להגיע פעמים ספורות בשנה לארץ, כאשר בהתאם לעדותה בחלק מהישיבות השתתפה "מרחוק". התובעת לא הגישה ראיות שיש בהן כדי ללמד על מהות עבודתה והיקף הפעילות הכלכלית בישראל, כך שלא מצאנו כי די בחומר שהוצג על מנת לבסס זיקה כלכלית משמעותית. נציין, כי כעולה מעדותה של התובעת היא הפסיקה לעבוד בסוף שנת 2015 כאשר הסירה נקנתה ב- 03/2017, קרי למעלה משנה לאחר סיום עבודתה. כשנשאלה מדוע בפרק זמן זה היא לא חזרה לישראל, השיב כי חברת קיסקו הייתה עדיין פעילה והתובע עבד בה (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 14 ש' 3-6).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

38. אשר לעבודת התובע: בחקירתו העיד התובע כי הוא היה המנהל ועסק בפיתוח, ייצור ושיווק של המוצר אותו פיתחה קיס קן. עוד העיד כי הוא יצר קשרים עם חברות גדולות ועם הסינים – אשר היו אחראים על הייצור ובמסגרת זו הוא היה גם נוסע הרבה לסין (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 2 ש' 17 ואילך). לשאלה היכן הייתה הפעילות הכלכלית של החברה השיב כך: **"אני אומר לך שאנחנו היינו בארצות הברית, ורוב הפעילות שלנו הייתה בארצות הברית."** כאשר הכספים שהתקבלו מפעילות זו התקבלו בחו"ל והועברו לחו"ל (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 5 ש' 3-4, עמ' 4 ש' 20-26). אשר לאופן קבלת שכרו, השיב כי הוא עבד עבור חברת קיסקן ששילמה את שכרו לחברת סיגל טק שבבעלותו, בה הועסק כשכיר (פרוטוקול 07.03.24, עמ' 5 ש' 3-4, עמ' 2 ש' 3-5). כשנשאל ביחס לדוחות המס שהוגשו על ידו לא ידע להשיב לשאלות וציין כי בארה"ב הוא קיבל כסף עבור עבודתו וכי האופן שבו **"רואי החשבון החליטו לחלק את זה ולנסח את זה אין לי שמץ של מושג"** (פרוטוקול 18.07.24, עמ' 16 ש' 5-14).

39. הנה כי כן, אנו למדים כי כל פעילות חברת קיס קן בוצעה בארה"ב ובמקומות נוספים מחוץ לישראל ורק קבלת התשלום בוצע בישראל, כאשר חלק מההכנסות הועברו כהשקעות לחברה בארה"ב. ביחס להכנסות שצמחו בישראל מפעילות התובעת, הרי שכאמור לא הוכח היקפן – כאשר התובעים לא ידעו להשיב ביחס לכך בחקירתם על דוחות המס שהוגשו ובחרו שלא לזמן לעדות את רו"ח אשר ערכו אותם. אשר על כן, בהתחשב בכך שהעבודה בפועל בוצעה מחוץ לגבולות מדינת ישראל והפעילות העסקית והאינטרס הכלכלי היו אף הם בחו"ל, אזי לא די בקבלת התמורה באמצעות חברה ישראלית על מנת להראות זיקה כלכלית שיש בה ממש. נוסף כי עצם תשלום דמי הביטוח הלאומי אין בו כדי להעיד כשלעצמו על הזיקה הנדרשת לישראל.

40. **רביעית**, בבחינת זמן השהייה של התובעים בישראל בתקופת שבמחלוקת עולה כי מרבית הזמן שהו התובעים בחו"ל. עיון בדוח ביקורת גבולות כניסות ויציאות של התובע מלמד כי התובע נכח בישראל כ-300 ימים סה"כ בתקופה שבין 2012 – 2021, כאשר בין השנים 2018-2020 הוא לא ביקר כלל בישראל (נספח א' לכתב ההגנה).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

בדומה לתובע, גם התובעת שהתה מרבית הזמן בחו"ל ונכחה בישראל לפרקי זמן קצרים בתקופה שבין 2012 – 2021 (תעודת בירור פרטים על נוסע - נספח ג' לתצהיר התובעת).

41. על כך נוסף ונאמר כי כפועל יוצא משהייתם הממושכת, החזיקו התובעים בביטוחי בריאות בארצות הברית ובישראל, כאשר התובע העיד כי עבר בארצות הברית "טיפול משמעותי". אשר לצידו אישי, השיב התובע בחקירתו לשאלת ב"כ הנתבע אם צבר ציוד "אני מניח", "לא הלכתי בתחתונים ברחוב" (פרוטוקול 07.03.24 עמ' 7 ש' 26 ואילך).

42. אשר להיבט הסובייקטיבי נציין כי אמנם התובעים טענו כי מרכז חייהם בתקופה שבמחלוקת היה בישראל וכי לא הייתה להם כוונה להשתקע בחו"ל ואולם לא הוגשו כל ראיות המעידות על האופן שבו הם תפסו באותן שנים את מרכז חייהם, לרבות עדויות של בני משפחה, חברים וכיו"ב. משכך, לא שוכנענו כי אף בהיבט הזה הוכח כי מרכז חייהם היה בישראל.

43. **כללם של דברים** – מרכז חייהם של התובעים בתקופה שבמחלוקת היה מחוץ לגבולות ישראל ומגוריהם של התובעים בארה"ב לצרכי עבודה ופנאי נשאו אופי של קבע ולא אופי של ארעיות. העובדה שלבני הזוג דירה ומשפחה בישראל כמו גם הזיקה הכלכלית המסויימת שבאה לידי ביטוי בתשלום שכרם באמצעות חברה שהוקמה בישראל, בתשלום דמי ביטוח ובהגשת דוחות למס הכנסה אין בהן כדי להוביל למסקנה אחרת ולפיכך שוכנענו כי החלטת הנתבע – בדין יסודה.

סוף דבר

44. תביעת התובעים נדחית.

45. לאור מהות ההליך – אין צו להוצאות.

46. זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בתוך 30 יום מקבלת פסק הדין.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 39753-06-22

ב"ל 58150-05-22

19 יוני 2025

ניתן היום, כ"ג סיוון תשפ"ה, (19 יוני 2025), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

גילי לזרי
נציגת ציבור מעסיקים

ערמונית מעודד
שופטת

אברהם קמינסקי
נציג ציבור עובדים